

НАРОДНА ЦЪЛИНА

Година III.

априлъ, 1928 г.

Кн. 7.

Б. Никоновъ.

Диоклетиановъ пиръ.

(Легенда).

I.

Това се случи при царуването на кесаря Диоклетианъ, който предприе жестоко гонение противъ християнитъ.

Господарътъ „на Римъ и на свѣта“ даваше въ двореца си пиръ въ честъ на най-знатнитъ свои помощници. На тоя пиръ бѣше събрано всичко, щото можеше да се измисли въ ядене и всѣкакви наслаждения. И най-необузданото въображение не може да си представи днесъ и десетата дори частъ отъ ония своеобразни и разкошни наслаждения, за които така жестоко се произнася Тацитъ въ своята бичуваща и страшна история на Римъ отъ епохата на последнитъ кесари.

Бѣше вече късна нощъ. Многобройни запалени лампи и факли хвърляха трептяща свѣтлина на стенигъ отъ яспорозовъ мраморъ и на бѣлитъ колони. Бѣлитъ статуи на божества, въ които вече никой не вѣрваше, и на прочути кесари, прославени съ чудовищни престѣпления, сякашъ бѣха оживѣли и се движеха въ тая ту ярка, ту отслабваща свѣтлина. Обширната зала бѣше напоена съ противна миризма отъ скъпи парфюми, отъ ястиета съ